

prima instanță: I. Chironet

dosarul nr. 3ra-651/17

instanța de apel: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dmitri Tataru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dmitri Tataru împotriva Primăriei comunei Bubuieci cu privire la obligarea prezentării actelor ce confirmă la balanța cui se află cota-parte valorică ce-i aparține cu drept de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Dmitri Tataru și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 14 decembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 07 iunie 2016, Dmitri Tataru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Bubuieci cu privire la obligarea prezentării actelor ce confirmă la balanța cui se află cota-parte valorică ce-i aparține cu drept de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform certificatului de proprietate privată nr. 60, codul 0514101, Agenția teritorială Chișinău a Departamentului privatizării și administrării proprietății de stat i-a autentificat dreptul de proprietate asupra cotei-părți valorice în sumă de 3 011 lei din patrimoniul Întreprinderii agricole de stat „Bubuieci” situată în com. Bubuieci, mun. Chișinău, iar distribuirea bunurilor acestei întreprinderi în proprietate privată deținătorilor cotelor-valorice din ÎIAS „Bubuieci” a fost dispusă prin procesul-verbal nr. 6 al ședinței Comisiei de privatizare din 05 iunie 2000.

Menționează că, a depus cerere prin care a solicitat ca bunurile din cota-parte valorică ce-i aparțin cu drept de proprietate să fie reprezentate (gestionate) de liderul Andrei Iliescu, însă conform Anexei nr. 5B la procesul-verbal nr. 6 al Comisiei de privatizare al întreprinderii agricole din 05 iunie 2000, ultimul a refuzat să participe la concurs.

Totodată, invocă că, conform extrasului nr. 60 din procesele-verbale nr. 2-3, 5-6 din 11 februarie 2000 și 05 iunie 2000 ale Comisiei de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole, bunurile enumerate în extras au fost atribuite în proprietate comună în diviziune grupului de proprietari reprezentat de Tudor Reniță.

Susține că, ulterior, la adunarea din localitate în prezența tuturor proprietarilor cotelor-părți valorice din com. Bubuieci, au fost informați că, bunurile care n-au fost primite de către liderul Andrei Iliescu și care conform extrasului nr. 60 cotașii sunt reprezentați de Tudor Reniță, în realitate, sunt la balanța Primăriei, însă la adresările față de primărie referitor la cota-valorică, nu a primit un răspuns clar.

Relevă că, s-a adresat la Agenția Proprietății Publice pentru a-i fi eliberate actele privind privatizarea bunului, însă i-au fost eliberate copii de pe aceste acte, iar la solicitarea de a-i fi legalizate copiile, prin răspunsul nr. 02-699 din 01 iulie 2015, a fost informat că, în dosarul de privatizare al ÎAS „Bubuieci”, aflat în arhiva Agenției, se conțin doar copii, din care considerent nu pot fi autentificate, totodată, indicând că, conform legislației în vigoare, un exemplar de documente au fost expediate Primăriei.

Astfel, susține că, la data de 11 mai 2015, s-a adresat la Primăria com. Bubuieci, cu o cerere, prin care a solicitat restituirea cotei-părți valorice pe care o deține în proprietate privată, însă a fost informat că, această solicitare urmează să o înainteze liderului care deține cota valorică la moment, informație pe care el nu o cunoaște.

Invocă că, la data de 31 ianuarie 2016, a expediat în adresa Primăriei com. Bubuieci o cerere, la care a fost anexată copia extrasului nr. 60 primit din arhiva Agenției de Privatizare, conform căruia, bunurile enumerate au fost atribuite în proprietate comună în diviziune grupului de proprietari reprezentat de Tudor Reniță, în care se află și cota-parte valorică care-i aparține, solicitând confirmarea sau infirmarea acestei informații, însă prin răspunsul Primăriei com. Bubuieci din 11 februarie 2016, i-au fost solicitate copiile proceselor-verbale nr. 2-3, 5-6 ale Comisiei de privatizare, ulterior, fiind informat de a se adresa liderului, care a primit și reprezintă cota-parte valorică de la ÎAS „Bubuieci”.

Menționează că, la data de 20 aprilie 2016, din nou a depus la Primăria com. Bubuieci o cerere, prin care a solicitat de a-i fi eliberate copiile proceselor-verbale ale Adunărilor din com. Bubuieci, în cadrul cărora s-a decis asupra patrimoniului repartizat proprietarilor cotelor-părți valorice din ÎAS „Bubuieci”, iar prin răspunsul din 04 mai 2016, a fost informat să se adreseze la Arhiva municipală de stat Chișinău și la liderul Andrei Iliescu, ultimul, însă nu a participat la concurs.

Solicită obligarea Primăriei comunei Bubuieci de a-i prezenta actele ce confirmă la balanța cui se află cota-parte valorică ce-i aparține cu drept de proprietate.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost admisă acțiunea și obligată Primăria comunei Bubuieci să-i prezente lui Dmitri Tataru actele ce confirmă la balanța cui se află cota-parte valorică, atribuită în proprietate reclamantului Dmitri Tataru prin certificatul de proprietate privată nr. 60, cod 0514101 din 20 octombrie 1999.

Admițând acțiunea prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, conform certificatului de proprietate privată nr. 60, cod 0514101 din 20 octombrie 1999, eliberat de către Agenția teritorială a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, lui Dmitri Tataru i-a fost autentificat dreptul de proprietate asupra cotei-părți valorice în sumă de 3 011 lei din patrimoniul ÎAS „Bubuieci”.

Totodată, prima instanță a reiterat că, atât Primăria com. Bubuieci, cât și Departamentul Privatizării, actualmente Agenția Proprietății Publice, urmează să dețină câte un exemplar al documentelor privind repartizarea cotelor valorice în original, dar nu în copii, făcând trimitere la prevederile art. 33 din Legea nr. 1217 din 25 iunie 1997 cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, care era în vigoare la momentul desfășurării activității Comisiei de privatizare a bunurilor ÎAS „Bubuieci”, perioada anilor 1999-2000, acțiunea fiind prelungită până la 31 decembrie 2006 prin Legea nr. 347 din 22 decembrie 2005, iar răspunsurile Primăriei com. Bubuieci expediate reclamantului, nu sunt justificate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de către Dmitri Tataru și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 08 aprilie 2017 și 22 mai 2017, Dmitri Tataru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, indicând că instanța de apel a examinat apelul în lipsa sa.

De asemenea, a mai indicat că, cota-parte valorică din patrimoniul ÎAS „Bubuieci” în sumă de 3 011 lei îi aparține cu drept de proprietate, însă din anul 2000 până în prezent, nu i-a fost acordată nici o parte din veniturile obținute din gestionarea bunurilor sale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Dmitri Tataru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Dmitri Tataru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Dmitri Tataru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Dmitri Tataru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Ion Druță

Mariana Pitic